

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Országos gyűlésünk.

Röviden és nagyjából megemlékeztünk már lapunk múlt számában az országos gyűlésünk lefolyásáról, most kissé hosszasan akarjuk azt ismertetni, hogy lapunk tisztelt olvasói tisztán lássák és egyuttal ellenőrizhessék munkálkodásunkat.

A tanácskozás megkezdése előtt lapunk szerkesztője Podhradszky Emil beszédet mondott az egybegyűltekhöz, melyet lapunk szűk tere miatt csak főbb vonásaiban ismertetünk a következőkben:

Mindenek előtt üdvözölte a szeretett hazánk minden vidékéről összesereglett kartársakat, kik az ő gyöngye hívó szózatára fáradságot és anyagi áldozatot nem kimélve megjelentek, hogy egy olyan intézménynek vessék meg alapját, mely szerény kezdetből kiindulva, majdan hivatva lesz a kartársak ezreinek és tizezeink ha nem is jólétet, de mindenesetre némi megnyugvást biztosítani. Beszéde további folyamán rámutatott arra a sivár helyzetre, melyben az erdészeti és vadászati altisztek kivált a jövő tekintetében tengődnek. Ezt a helyzetet még tovább is tűrni nem lehet és nem szabad, hanem a sok üres beszéd helyett a tettek mezejére kell lépni. Külső támogatást és segítséget csak akkor remélhetünk és várhatunk, ha előbb mi magunk mutatjuk meg a világnak, hogy önsorsunk javításán magunk is fáradozunk, mert ez a munkálkodásunk lesz hivatva mások elismerését és becsülését kivívni. Nehéz küzdelem vár mindnyájunkra ebbeli munkálkodásunkban

s eredményre csak úgy számíthatunk, ha minden lépésünknel az igaz lelkesedés és egyetértés lesz vezérünk.

Az erdészeti pálya alapja a becsületesség s egyesületünket is erre az alapra kell fektetnünk, mert csak ez adja meg az épület szilárdságát.

Beszédje végén meleg szavakkal üdvözölte a vendégül megjelent Cserny Győző kir. alerdőfelügyelő urat s kérte, hogy a gyűlés folyamán tapasztaltakat mondja el azoknak a vezérférfiaknak, kiknek támogatása lesz majdan hivatva egyesületünk erkölcsi súlyát nevelni s fölvirágzását elősegíteni.

Végül föl kérte az egybegyűlteket, hogy a küszöbön levő tanácskozáson lehetőleg tárgyalagosak maradjanak s minden meddő vitát mellőzzenek.

A tetszéssel fogadott beszéd elhangzása után az értékeztet vezetésére elnökké lapunk szerkesztője Podhradszky Emil, jegyzőjévé pedig Papp János balaton füredi hatósági erdőőr lett közfelkiáltással megválasztva.

Ezek után elnök a gyűlést megnyitván, megkezdődött az alapszabályok megvitatása s azok szövege és lényege azon a módon állapított meg, a mint lapunk más helyén közölve vannak.

A gyűlésről föl vett jegyzőkönyv, melynek legérdekesebb része a megjelentek névsora mint élő tanubizonysága annak, hogy mozgalmunk hazánk minden vidékét hullámozásba hozta, a következő:

J e g y z ő k ö n y v.

Felvétetett Budapesten (Kerepesi út, „József

főherczeg" szállodában) 1899 évi május hó 21-én az erdészeti és vadászati altiszti személyzet értekezletén.

Jelen vannak:

1. Podhradszky Emil 2. Szontágh Elek Szászsebesről, 3. Szevinszky István Ágrisoról, 4. Németh Sámuel Oláh-Topliczáról, 5. Mótz István F. Győrösről, 6. Csáky Bálint Szász-berekről, 7. Oláy János Bagomérről, 8. Leszher Alajos Német-Palánkáról, 9. Pál János Lehipusztáról, 10. Horváth János Sopron-Ivánról, 11. Pilnik András Malomházáról, 12. Ziegelhoffer Kálmán Uj-Kérről, 13. Stenczinger Ede Uj-Lehotáról, 14. Baráth-Ferencz Sopron-Nádasdról, 15. Sztrhárszky János Ágfalváról, 16. Dudás Ferencz Szatmárról, 17. Koppándy Mihály Vajdahunyadról, 18. Puha Vendel Ábrahámtelekről, 19. Rozsán József Borsod-Harsányról, 20. Teszárs Vilmos Pusztavázsonyról, 21. Huszár Pál Pusztakis-Némethházáról, 22. Grossmann Antal Pusztanagy-Némethházáról, 23. Flóra Károly Belényesről, 24. Bálint Lajos Terpesről, 25. Dénes Gábor Hosszufaluról, 26. Péter Mátyás Vargyasról, 27. Kollár Béla Dávidvágásról, 28. Krizsán György Szelistyeről, 29. Mikó László Rozsnyóról (Gömör m.) 30. Stenczinger Sándor Mocsonokról, 31. Pirchann Fridolin Alsó-Köröskényről, 32. Proháb Bálint Nagyköveresről, 33. Gavra János Gödöllőről, 34. Delimán György Nagy-Köveresről, 35. Vrbny Antal Apátfalváról, 36. Mezey Péter Apátfalváról, 37. Tichy Ferencz Szekiczőről, 38. Bögözy Gyárfás Miskolcra, 39. Turó István Mocsolyásról, 40. Czervikker József Görömböly-Tapolczáról, 41. Vadkerty Menyhért Brezováról, 42. Polakovits József Miaváról, 43. Maksay Gyula Nyerges-Ujfaluról, 44. Mazányi Imre Nyerges-Ujfaluról, 45. Teszárs Győző Nyerges-Ujfaluról, 46. Kolb Gyula Budapestről, 47. Ratimonszky Gábor Nógrád-Kállórról, 48. Süle István Pusztasügyről, 49. Kiss József Gyöngyös-Solymosról, 50. Süteő Oszkár Chinoránról, 51. Szántó Antal Igalról, 52. Polcz József Rác-Töttösről, 53. Tóth Ferencz Rácok-Révéről, 54. Nagy József Gyöngyös-Patáról, 55. Török János Muukácsról, 56. Schwanesara József Bicskéről, 57. Novák József Bicskéről, 58. Horváth József Bicskéről, 59. Tömör Antal Bicskéről, 60. Weiler Lajos Szilágyról, 61.

Liska Lipót Kecskemétről, 62. Sándor György Kecskemétről, 63. Volf György Kecskemétről, 64. Stumpf Antal Pilis-Marótról, 65. Atzberger Antal Nadrágról, 66. Csekei Károly Alsó-Pörbölről, 67. Görög László Szatmárról, 68. Lukács Sándor Pátyról, 69. Farkas József Csacsinczről (Slavónia) 70. Tyapay Péter Nagy-Bitteséről, 71. Szücs József Gödöllőről, 72. Obermayer Sándor Budapestről, 73. Hagyk János Magyar-Egregyről, 74. Horváth József Baranya-Nádasdról, 75. Juhász Gábor Gyaluról, 76. Duba Sándor Ujbányáról, 77. Fejérváry János Budapestről, 78. Naszlady Sándor Pilis-Marótról, 79. Papp János Balaton-Füredről, 80. Csicsó Lajos Szilágyról, 81. Saári Mihály Katalinról, 82. Vizner Sándor Kosdrol, 83. Balogh György Barcza-Ujfaluról, 84. Wagner Lajos Betlérrel, 85. Pécskán Leontin Nagylakról, 86. Huséla Gergely Fogarasról, 87. Dániel Rupert Telkiről, 88. Zelch Péter Segesvárról.

Mint vendégek megjelentek: tekintetes Cserny Győző m. kir. alerdőfelügyelő úr a m. kir. ministeriumnál; a „Magyar Hírlap„ képviselőjében Bálint Dezső úr és a Blum és társa egyenruházati cég képviselője.

Az értekezlet tárgya:

Az értekezletnek tárgya egy országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segély egyesület megalakításának tervezése.

Az érdemleges tárgyalás megkezdése előtt Podhradszky Emil, az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője mint az értekezlet összehívója üdvözlően az ország minden vidékről megjelenteket, felkéri őket, hogy az értekezlet vezetésére elnököt és jegyzőt válasszanak.

A megjelentek elnökké Podhradszky Emil, jegyzővé Papp Janost, mindkettőt közfelkiáltással választják meg.

Az értekezlet lefolyása a következő:

1. Elnök a maga és a jegyző nevében megköszönvén a beléjük helyezett bizalmat, röviden ecseteli az összejövetel célját: egy országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segély egyesületnek létesítését s felhívja az értekezletet erre nézve nyilatkozni.

ad. 1. Az értekezlet egyhangulag kimondja, hogy az egyesület megalakítása közszükséglet képez, annak véghezvitelét elodázhatatlannak

tartja s kívánja az alapszabályok tervezetének felolvasását és megvitatását.

2. Az alapszabályok tervezete tételről tételre felolvastatván s megfelelően szövegeztetvén és módosítatván, elnök azok előterjesztésére és a magas kormány részéről való megerősítésére nézve utasítást kér.

ad. 2. Az értekezlet egyhangulag megbizza az elnököt és jegyzőt, hogy az alapszabályoknak jóváhagyási záradékkal leendő ellátásának kieszközlésével összekötött teendőket végezzék s a jóváhagyás megtörténtének ténye után az egyesület megalakítását célzó gyűlést annak idején hívják össze.

3. Elnök szükségét látja annak, hogy az alapszabályoknak ez alkalommal megállapított tervezetei minden az országban divó nyelven kiadassanak, hogy így minden érdeklődőnek mód nyujtassék azok megismerésére s ennek alapján az alakítandó egyesülethez való csatlakozásra.

ad. 3. Az értekezlet a javaslathoz egyhangulag hozzájárul s a szükséges kiadványok elkészítésével és szétküldésével az elnökséget bizza meg.

Egyéb tárgy a tárgyalásra kitűzve nem lévén, midőn az elnök úgy a mintegy 1050 megbízó nevében megjelent értekezleti tagoknak, valamint a szívesen látott vendégeknek megjelenésükért köszönetét nyilvánítaná s az előbbieket az ügy érdekében való tovább munkálkodásra és a nemes irányu eszme terjesztésére felkérné, egyuttal kéri az értekezletet, hogy a jegyzőkönyv hitelesítésére saját kebeléből néhány tagot küldjön ki, mely előterjesztésre ilyenekül kiküldettek: Mikó László, Wagner Lajos, Csekei Károly, Teszárs Győző, Fehérvári János, Kolb Gyula, Flóra Károly, Dénes Gábor, Weiler Lajos, Krisán György, Vadkerty Menyhért, Horváth József, Csáky Bálint, Stenczinger Sándor, Oláy János, Mótz István, Németh Sámuel és Polákovits József.

Ezek után a jegyzőkönyv bezáratott és aláíratott.

Kelt mint fent.

Következnek az elnök, jegyző és hitelesítők aláírásai.

Tisztelgés az országos főerdőmester Urnál.

Lapunk mult számában röviden megemlékeztünk volt már arról, hogy a gyűlést követő napon, pünkösöd második ünnepén egy 15 tagból álló küldöttség tisztelét tette és hódolatát mutatta be Soltz Gyula országos főerdőmester úr Ő Méltóságánál.

A tisztelgők délelőtti 11 órakor jelentek meg a földmivelésügyi m. kir. ministerium hatalmas palotájában, hol már várta őket az előző napról olyan előnyösen megismert Cserny Győző kir. alerdőfelügyelő úr s értesítette, hogy a méltóságos Úr kész fogadni a küldöttséget s egyenesen be is vezette azt.

Itt a küldöttség vezetője, Podhradszky Emil rövid de velős beszédben ismertette az előző napi gyűlés tárgyát s kérte az összesség nevében az országos főerdőmester úr kegyes párfogását és támogatását, kiváltkép pedig újból szóval is azt, mit már előzőleg írásban megtett, hogy a majdan megalakítandó egyesület védőségét elvállalni kegyeskedjék.

Az országos főerdőmester úr mindnyájunkat mélyen megható szívélyes szavakkal válaszolt s beszédében, melynek minden szavával kiérzett az a forró atyai jóindulat és szeretet, melylyel az erdészeti altiszti személyzet irányában viseltetik, különösen hangsúlyozta, hogy a nyugdíj és segély egyesület eszméje iránt a legmelegebben érdeklődik s annak létesítésénél hathatós támogatását előre is kegyes volt megígérni, valamint azt is, hogy a tényleges megalakulás után az egyesület védőségét szívesen elfogadja. Beszéde további folyamán még némi fölvilágosításokat, kívánt, nevezetesen arra nézve, hogy vajjon olyan alapokra lesz-e az egyesület fektetve, melyek elegendő biztosítékot is nyujtanak majd a tagokkal szemben elvállalt kötelezettségek teljesítésére.

A küldöttség vezetője erre adott válaszában megadta a szükséges fölvilágosítást s kiemelte főleg azt, hogy valamint az erdészeti és vadászati szolgálat első és legfőbb föltétele a becsületesség és a tiszta erkölcs, azonképen a létesítendő egyesületnek is legelső és legszilárdabb alapköve a becsületesség lesz.

Az országos főerdőmester urat a válasz teljesen megnyugtatta s miután még az alapszabályok jóváhagyására nézve bölcs tanácsos és hasznos utbagazításokkal szolgált, a tisztelgés véget ért s a küldöttség a méltóságos úr éltetése mellett távozott a fogadó tereméből.

Az előadottak élő bizonyosságai annak, hogy ime küzdelmünkben, melynek célja egy jobb jövőnek a kivívása, nem vagyunk többé saját gyöngye erőnkre utalva, hanem a nemes eszmének sikerül utat törni a legmagasabb körökig s ott maga irányában rokonszenvet kelteni. Megszívlelhetnék ezt azok a kisebb hatalmasok, kik még mindig ellenségei mozgalmunknak s

annak útjába személyzetük befolyásolásával akadályokat igyekeznek gördíteni.

Az igazságot lehet ideig-óraig lenyügözni, de végleg eltiporni nem.

Mi pedig, a nyugdíj és segélyegyesület harcosai és apostolai igyekezzünk magunkat az irányunkban tanúsított kegyre érdemesekké tenni s tovább is buzgón és becsületesen munkálkodni, mert a becsület ösvénye az, mely a mások által való megbecsüléshez vezet.

Az „Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület” Alapszabályai.

1. § Az egyesület czíme:

Az egyesület az „Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület” nevet viseli.

2. § Az egyesület pecsétje.

Viseli az 1 §-ban meghatározott elnevezést köriratban egy cserlevél és fegyverből álló jelvény körül.

3. § Az egyesület székhelye.

Az egyesület székhelye Budapest székesfőváros.

4. § Az egyesület ügyviteli nyelve.

Az egyesület ügyviteli nyelve a hivatalos magyar nyelv s ezen vezettetnek jegyzőkönyvei, összes kezelési könyvei, számadásai, költségvetései, mindennemű kiadványai s levelezései; a közgyűlések tárgyalási nyelve szintén a magyar, olyan tagok azonban, kik ezt a nyelvet nem bírják, saját anyanyelvükön is felszólalhatnak s ebben az esetben felszólalásaik tolmácsolva lesznek.

Ha a szükség úgy hozná magával, gondoskodni fogy az egyület, hogy alapszabályai, közgyűlési meghívói s egyéb fontos kiadványai más hazai nyelven is kiadassanak. Ez az intézkedés kivált abban az esetben válnék szükségessé, ha a horvát — szlavónországi bajtársak lépnének nagyobb tömegben az egyesületbe.

5. § Az egyesület célja.

Az egyesület míg egyrészt hivatva van a felsőges koronás királyunk és hazánk alkotmánya iránt való hűséget és ragaszkodást tagjai közt fejleszteni másrészt összekötő kapcsot képez az országban szétszórtan élő erdészeti és vadászati altisztek közt s ezeket és működésüket minden kitelhető módon erkölcsileg támogatja, érdekeiket minden irányban megóvjá.

Az erkölcsi mellet még anyagilag is támogatja tagjait s ezen a téren legnagyobb súlyt fektet arra, hogy azokat szolgálátékptelenségük, családjukat pedig a családfentartó elhalálozásával rendes és lehetőleg olyan nyugdíjban részesítse, mely elegendő azoknak a nyomortól való megmentésére: ezenkívül gondoskodik

az egyesület a tartós és költséges gyógykezeléssel járó betegségek, valamint elemi és más csapások esetén tagjainak a viszonyokhoz és a saját anyagi erejéhez mért segélyezéséről s kivált halálozások alkalmával temetkezési járulékok nyújtása által a tagok és hitveseik tiszteséges eltakarításának lehetővé tételéről.

6. § Az egyesület tagjai.

Az egyesület tagjai négy részre oszlnak, nevezetesen:

- a. tiszteletbeliek;
- b. alapítók;
- c. rendesek;
- d. pártoló tagok.

7. § Tiszteletbeli tagok.

Tiszteletbeli tagok azok, kiket a közgyűlés a hazai erdészet és vadászat terén, kiváltkép pedig az ezeket szolgáló altisztek érdekeinek előmozdításában szerzett érdemeikért ilyenekül megválaszt.

8. § Alapító tagok.

Alapító tag az, ki az egyesület alaptőkéjének gyarapításához egyszer s mindenkorra 200 koronával járul.

9. § Rendes tagok.

Az egyesületnek rendes tagjai lehetnek a hazánkban és kapcsolt részeiben az erdészethoz alkalmazott összes erdőőrök (ide számítva azon egyéneket is, kik altiszti minősítésük mellet egyes uradalmaknál erdészi és alerdészi czimet viselnek) s az ezekkel ugyanegy czélt szolgáló egyéb erdészeti alkalmazottak, mint famesterek, faraktáiőrök, munka és műfelügyelők, fűrész-mesterek, az állandóság jelegével alkalmazott erdőlegények és erdőszolgák, vadász-mesterek és vadászok, szóval mindazok, kik az erdészeti vagy vadászat terén alkalmazva vannak, legyenek ők akár az államkincstár, akár pedig vármegyék, városok, községek, hitbizományok, közbirtokosságok s bármi egyéb néven nevezhető más társulatok vagy megánuradalmak szolgálatában, mindaddig, míg a tagság megszűnését maga után vonó s alább részletezett valamely körülmény őket abból ki nem zárja.

A tagsági díj minden egyes tagra nézvi havi 1 (egy) korona és 50 (ötven) fillérben állapittatik meg, köteles ezen kívül az özvegyek és árvák külön segélyalapja gyarapítására minden év első napján 2 (kettő) koronát befizetni s így az összes évi járulék 20 (husz) koronát tesz.

Ezen felül köteles minden egyes tag az egyesületbe való belépéskor egyszer s mindenkorra 2 (kettő) korona beiratkozási díjat fizetni.

Az egyesület működésének megkezdésétől számított 1 (egy) éven át a fentebb elősoroltak korkülömbőség nélkül léphetnek be tagokul, az egy év leteltével azonban csak 40 éves életkorig lesznek ilyenekül felvehetők.

10. § Pártoló tagok.

Pártoló tagja az egyesületnek mindenki lehet, ki vagyonának gyarapításához évenként 4 (négy) koronával hozzájárul.

11. § A tagok felvétele.

A rendes tagokul belépni kívánók az elnökségnél igazolni tartoznak szolgálatadójuk egyszerű aláírásával és használni szokott pecsétjével szolgálatukat, bejelentvén ekkor egyúttal életkorukat és nős vagy nőtlen voltakát, valamint gyermekeik számát, itt még megjegyeztetvén, hogy csak törvényes gyermekek vehetők figyelembe s valamely taggal netán vadházasságban vagy közös háztartásban élő nő, valamint az ilyen viszonyból származó gyermekek — ha csak a tag elhunyt előtt házasság és törvényesítés útján erre való jogait meg nem nyerték — figyelembe véve nem lesznek. A gyermektelen tag által törvényesen örökbe fogadott gyermek vagy gyermekek ugyanolyan elbánásban részesülnek, mint a tagok törvényes gyermekei.

12. § A tagság kezdete.

A tagság azokra nézve, kik az egyesület megalakulása alkalmával ilyenekül jelentkeznek, az alakulás napjával, a később belépőkre nézve pedig a jelentkezést követő hónap első napjával kezdődik, utóbbiaknál azonban megengedhető, hogy az elmaradott díjak utánpótlásával a belépés évének kezdetétől számítassék tagsági idejük.

13. § A tagság tartama és megszűnése.

A belépés bejelentésének ténye a belépőt egy évi tagságra kötelezi s ha az év leteltét megelőzőleg egy hónappal kilépési szándékát be nem jelentené, újabb egy évre tagnak tekintendő.

A tagság megszűnik, ha a tag

- a. meghal;
- b. önként kilép;
- c. ki lesz zárva;

Az önkéntes kilépés mindenkor az elnökséghez benyújtott írásbeli bejelentés alapján történhetik meg.

Ugy a kilépő, mint a kizárt tagok az egyesülettel szemben elvesztik minden jogait és sem a már befizetett tagsági díjak visszatérítésére, sem pedig bármi más kárpótlásra vagy segélyezésre igényt nem tarthatnak.

Ha valamely tag szolgálatát — kivéve a megbecstelenítő cselekedetből kifolyó bármely más oknál fogva — elhagyni kénytelenítették, az egyesületnek továbbra is tagja marad mindaddig, míg tagsági díjait rendszeresen fizeti s az a. b. c. alatti valamely körülmény tagsági jogainak elvesztését maga után nem vonja.

Az egyesületbe belépett olyan tagok, kik időközben huzamosabb időre katonai szolgálatuk teljesítésére behívatnak, még abban az esetben is az egyesület tagjainak tekintendők, ha katnáskodásuk ideje alatt tagsági díjaikat nem fizetik, kötelesek azonban az ilyen módon hátralékban maradt díjakat a szolgálati idő

kétszeresének ideje alatt újabb erdészeti vagy vadászati alkalmaztatásuktól számítva megfelelő havi vagy évnegyedes részletekben utólagosan az egyesület pénztárába pótlólag befizetni.

14. § Az egyesület jövedelme.

Az egyesület jövedelmét képezik;

- a. a felvételi és tagsági díjak;
- b. az alapító és pártoló tagok járulécai;
- c. az egyesület tőkéjének kamatai;
- d. az esetleges adományok, mulatságok jövedelmei, valamint a szolgálatadók részéről erre a célra szánt rendbirságok;
- e. az özvegyek és árvák segélyalapjára befizetett díjak.

15. § Tartalékalap.

Az egyesület köteles tartalékalapot gyűjteni mindaddig, míg az a 20000 (húszezer) koronát el nem éri s ennek létesítésére szolgálnak a kizárólag temetkezési segélyezésre és a folyó kezelési költségekre fordított kiadások leütésével fenmaradó összes bevételek, míg csak a meghatározott beösszeg nem gyűl.

Az egyesület egyik fő feladatát kepezeni azonban ezután is tartalékalapjának növelése s míg azt egyrészt a kerületi betegsegélyező pénztárakra nézve meghatározott s az 1891. évi XIV. t. cz. 15-ik §-ának végrehajtásaképpen a kereskedelemügyi és pénzügyminister urak által egyetértőleg kiadott utasításhoz (lásd Magyarországi Rendeleték tára 1891. évfolyam 1834 és következő lapjait) mértén elhelyezi és kezeli, annak folytatlagos gyarapításáról oly módon gondoskodik, hogy az évi számadások zárlatánál mutatkozó pénztári fölösleg 50%-át hozzá csatolja s ezt fennállásának egész idején át folytatja, a nélkül, hogy ennek növekedésével a tagsági díjak csökkenének.

A tartaléktőkének ilyenmü gyarapítása idővel lehetővé fogja tenni özvegyek menhelyének, árvaházaknak, iskolai alapítványoknak létesítését.

Az egyesület pénztárába befolyó összes jövedelem valamely teljes biztosítékot nyújtó hazai pénztárnál vagy pedig az állam által biztosított értékpapírokba lesz gyűnölcsőzőleg elhelyezendő, utóbbi esetben azonban az értékpapírok is biztos helyen letéteményezendők s a kézi pénztárban csak annyi pénzkészlet tartható, a mennyi a csekélyebb folyó kiadások s mindenesetre egy temetkezési segély fedezésére elegendő.

16. § A tagok kötelességei.

Minden egyes tagnak első sorban kell hogy hivatászerű feladatát képezze az egyesület jólétének s minden érdekeinek teljes erejéből való előmozdítása.

Ezen kívül kötelesek a rendes tagok tagsági díjaikat az egyesület pénztárába pontosan befizetni.

17. § A tagok jogai.

A tiszteletbeli, alapító és pártoló tagok az egyesület közgyűlésein részt vehetnek, azokon indítványokat is tehetnek, szavazási joggal azonban nem bírnak.

A rendes tagok a közgyűléseken akár személyesen, akár pedig megbízottjaik közvetítésével az egyesület igazgatásába befolyanak, választják tiszviselőiket, indítványokat tesznek s azok sorsa fölött határozataikkal, illetve szavazataikkal döntenek, ezen felül igényt tarthatnak az egyesület által nyújtható minden úgy erkölcsi mint az alább részletezett anyagi támogatásra.

A rendes tagok a mellett, hogy választói joggal bírnak, egyuttal az egyesület bármely tisztségére meg is választhatók.

A tagok a közgyűléseken való képviseltetésükkel csakis más rendes tagot bizhatnak meg, ilyen megbízott azonban saját személyében 30 szavazatnál többet nem egyesíthet.

(folytatása következik).

Pünkösdi hajnalán.

Budapest 1899 május 21.

Hatott ütött az óra s megkoedult a budavári Mátyás templom öreg harangja, imára szóllitva a buzgó hívőket. Sokszor hirdetett ez örömet és vészt is ősapáinknak, talán azért olyan megható a szava.

Fölkeltem s kinyitva szobám ablakát végig pillantottam a ködbe burkolt budai hegyekre, lelkem pedig visszatért a múltba s elkalandozott az ötven és előtti időkön és azok eseményein.

Ma ötven éve annak, hogy vitéz honvédek véreket, életüket áldozva kitűzték győzelmes zászlókat ős Budavárának fokára.

Gyorsan fölkészültem s megnéztem napi jegyzékemet: „Pünkösdi, május 21.” 1. Budavára bevételének ünnepe. 2. A magyarországi erdészeti és vadászati altisztek országos gyűlése a József főherceg szállodában. Ez tehát a mai program.

Magasztos két ünnep! Az egyik a kivívott szabadságnak az ünnepe, a másik egy hatalmas terület jobb jövőjének alapkövét van hivatva letenni.

Tegyük le hódolatunkat azokra a néma sirokra, melyek hangosan hirdetik, hogy a bennük nyugvók életüket a legszentebbnek, a hazának oltárán áldoztak föl s példát mutattak nekünk, utódaiknak, hogy a hazáért nem csak élni, de az életet — ha szükséges — föláldozni is kell. Alkotók voltak ők, megalkotói hazánk szabadságának s egy szebb jövőnek.

Miután pedig búcsút vettünk a holtaktól, nézzünk át az előkhöz, az új kor alkotóihoz a József főherceg szállodába.

Egy csoport nemesen gondolkozó, lelkes férfiú, számban csekély, de minden küzdelemre kész, hogy ezernyi ezer bajtársának, azok családjainak egy jobb, egy szebb jövőt alkosson.

Kedves bajtársaim! Nyissátok föl szemeiteket s tekintetek erre a küzdő csoportra, hallgassátok meg hívó szózatát, hiszen a ti jövőtök az, melyért küzd és

fáradozik, de nem csak a tiétek, hanem most nőitek, gyermekeitek, majdan özvegyeitek és árváitoké. Ne hagyjátok őket elesni ebben a szent küzdelemben!

Ti nemes szívű asszonyok, kartrásaim hű életpárjai! buzdítsátok, lelkesítsétek férjeiteket a közös küzdelemre. Lebegjen példa gyanánt szemeitek előtt az ötven év előtti nő, mely maga unszolta legdrágább kincsét, szeretett férjét, hogy menjen küzdeni s ha kell, meg is halni egy dicső eszméért.

Kiváltképen hozzátok fordulok, ifjabb kartársaim, kik telve vagytok tettvágygyal, ifju lelkesedéssel. Ime a tér, melyen mindkettőt kielégíthetitek s utódaitok hálásan fogják majdan emlegetni neveiteket.

Küzdjön mindenki teljes erejéből, egész odaadással s küzdelmünket győzelem fogja jutalmazni.

Ha küzdelmünk sikerre vezet, az ideai pünkösdi ünnepek arany betűkkel lesznek bevésve az erdészeti és vadászati személyzet történetébe.

Isten Szent Lelke hintse áldását mindnyájunkra!

Fehérvári János
erdőőr.

LEVELEZÉS.

Deszk 1899 május 4.

Szomorú meglepetésben rüszesültek az erdők szép zöld lombjának örvideni és a tavaszt ünnepelni készülő uradalmi alkalmazottak Deszken folyó hó 1-én. Ugyanis a község határában fekvő s Gerliczy Ferencz báró uradalmához tartozó erdőbirtokon alkalmazott Ludányi Lajos 24 éves erdőőr május elsején a hajnali órákban eddig ki nem derített okból 7 m. m.-es forgópisztolyal szíven lőtte magát.

A szerencsétlen véget ért fiatal embert az erdei munkások találták meg átlótt szívvvel a fácskás kertben levő erdőőri lakban, hol ünneplő ruhájában feküdt az ágyon a tavasz lombjainak, éltető napsugarainak már örvideni nem tudó ifju.

Ludányi alig másfél éve hagyta el a 46-ik gyalog ezrednél teljesített katonai szolgálatát mint őrmester. Halálának való színű oka a szerelmi csalódásban kereshető, mert a szíve választottjával való házasságát rokonai ellenezték. Sorsával nem tudott megbarátkozni s az erdőben való egyedüllét nyilván csak érlelte benne az öngyilkosság gondolatát.

A szerencsétlen fiatal erdőőr váratlan halála ismerősei körében általános meggöbbenést keltett, annyi- val inkább, mert mint józan gondolkozású és szolgálatát pontosan teljesítő ifju volt ismeretes; azt, hogy a nyájas és kedves modoru fiatal ember milyen bánatot hord szívében, senki sem sejtette.

Temetésén nem csak föllebbvalói és közelebbi ismerősei, hanem nagy közönség is részt vett.

Adjon Isten neki csendes pihenést!

Hadik Mihály
uradalmi erdőkezelő.

Baiaion-Füred 1899 május 7.

A nagyvázsonyi uradalomhoz tartozó erdőben harcz volt az erdőőr és orvvadászok között ez év márczius havának végén. Egy napon ugyanis Kovács Gábor és Siher Lajos napszámosok, szentgáli lakosok belopóztak az úgy nevezett nyúlvölgyi erdőrészbe vadászatra s vállalkozásukat siker koronázta, mert csakhamar leterítették egy szarvas tehenet, zsákmányuknak azonban nem sokáig örvendhettek, mert Drechsler Antal uradalmi erdőőr meghallva a lövéseket azok irányába sietett.

A mint a helyszínére ért, az őt rögtön észrevett Kovács Gábor célba vette az erdőőrt, lövése azonban szerencsére nem talált, Drechsler azonban a lövés után — mintha találva lett volna — egy bokor mellé bukott s ott elterült. A merénylő most vagy azért, hogy lövése eredményét megvizsgálja, vagy pedig azért, hogy az esetleg csak megsebesültet végleg kivégezze, a bokor felé ment, de vesztére, mert a mint közel ért, a földön fekvő erdőőr őt célba vette s Kovács a lövéstől homlokán találva holtan rogyott össze, mire társa futásban keresett menekülést. Az eset megvizsgálására a veszprémi kir. törvényszék Takács törvényszéki vizsgáló bírót küldte ki.

Megjegyzendő még, hogy Kovács, ki ugyancsak ebben az erdőben lett orvvadászaton érve az elmúlt évben, ezért 50 frt birsággal sújtattott.

Papp János
hat. erdőőr.

Különfelek.

Az örök gyanu. A miskolci 1848 című ujságban érdekes hirt olvasunk. E szerint mintegy tizen-nyolcz év előtt Kápolna községben kegyetlenül meggyilkoltak és kiraboltak egy Kepier Mártonné nevű asszonyt, a kinek a gyermeke csak úgy tudott megmenekülni a gyilkotsól, hogy az ágy alá bujt. A gyilkossággal Simer János segédjegyzőt gyanusították, a ki ellen vizsgálat is folyt, de nem tudtak ellene semmit sem bizonyítani. Simer azonban nem tudott menekülni a gyanutól, a faluban és a környéken még is őt tartották bűnösnek s addig üldözték, a míg kivándorolt Amerikába. Most, tizen-nyolcz év után Simer megint hallat magáról. Levelet irt Kápolnára s elmondja, hogy a messze idegenben nagy vagyonra tett szert. De vagyonában csak úgy lenne öröme, ha megoszthatná a meggyilkolt Kepierné fiával. Kéri tehát, hogy írják meg neki, életben van-e a fiu, mert ő gyermekévé fogadná s minden vagyonát rá hagyná. Küldene is neki rögtön pénzt, hogy jöjjön ki hnzza Amerikába s éljen ott vele. Kepierné fia még él, de mikor hallott az egykori segédjegyző ajánlatáról, kereken visszautasította. Benne még él a gyanu.

Házasság a fa tetején. Furcsa szokás divik ős idők óta a Filippini-szigeteken, a hol a bensülöttek régi hagyományos módon élnek és annyira konzervatívek, hogy semmiféle ujtásba sem hajlandók belemenni. A szóban forgó furcsa szokás a fatetején való eljegyzés. Ha két Fülöp-szigetbéli lélek egymásba szeret, összegyül az egész törzs és a jegyesek egy-egy fára másznak föl. A mátkapár szülei a két ágat, a hol a fiatalok ülnek, egymás felé hajlítják, míg a szerelmesek feje összeér. Ha ez megtörtént, a házasságot törvényesen megkötöttnek tekintik. Utána tánczok következnek. Ez az egész házassági czeremónia a Filippini-szigeteken

A világ vége. Vége hossza sincs a teoriáknak, a melyek más-más végét jósolják a világnak. Ujabban Lapparent dr., a párási egyetem tanára újabb teoriával lépett föl. Szerinti a légköri erők hatása alatt a föld felszíne egyre jobban ellapul, egyenletesebbé lesz, úgy hogy bizonyos idő múlva a föld felszínét mindenütt elborítja majd a tenger. Ismét más a fölfogása a világ végétől Faye francia akademikusnak, a ki azt mondja, hogy a nap mindig jobban kihül és végre megszűnik a földön a világosság és hő és ezzel együtt az élet is. De azért az emberiségnek egyelőre nem kell aggódnia; mert Lapparent nézete szerint a föld felületének teljes ellapulása csak ötödfél millió év múlva fog bekövetkezni, a nap kihülése pedig még tovább történék meg. Sokkal közelebbi veszedelmet hirdet egy belga akadémikus, Brialmont tábornok, a ki számításai alapján arra az eredményre jutott, hogy a föld csak 12 milliárd embert képes táplálni. Brialmont azt mondja, hogy már 2166-ban ennyi lesz az emberek száma. Ezután bekövetkezik az általános éhség, mely ismét megtizedeli sorukat. Brialmont számításait ismét egy másik akadémikus, Nadaillae márkí felülbírálta. Szerinte az, a mitől Brialmont fél, nem oly hamar, legfőllebb néhány száz évvel később fog bekövetkezni. Nekünk különben ez egyis teljesen mindegy lehet.

Hóhérok fizetése. A francia hóhér, Deibler, aki néhány hónappal ezelőtt vonult nyugalomba 2500 frt évi fizetést kapott s ezenkívül minden kivégzésért kétszáz frank külön díjat. Deibler ötszáznál több emberen hajtotta végre a halálbüntetést. A németországi hóhér, aki a minap vonul nyugalomba, huszonöt évig viselte tisztét és kétszázöt embert végezt ki. Minden kivégzésért 75 forintot kapott, így összesen 15000 forintot huszonöt év alatt. A régi „jó időkben“ a hóhér működése nem volt olyan egyhangu s így a különböző fajtájuk ivégzéseikért különböző fizetés járt. Különösen érdekes a darmstadti hóhérok díj-szabása. — A halálbüntetés végrehajtásának igen sok módja volt. Így a hóhér, ha a bűnöst forró olajban elégette 24 forintot kapott. A bűnös föl négyeléseért 15 forint 60 kr. járt ki a hóhérnak. Karddal való kivégzés 10 forint; kerékbejörés 5 forint; akasztás 10 forint; a bűnöst négy részre tépni 18 forint; a holttestet eltemetni 1 forint. Ha valakit élve kellett nyársra huzni, azért 12 forintot, boszor kányégetésért 14 forintot kapott a darmstadti hóhér. A kínpadra vonás különböző nemeiért szintén más-más volt a fizetése. A fül és orr levágásáért 5 forintot fizettek neki E mellett megemlítendő, hogy minden kivégzésnél a hóhér ingyen ellátásban részesült.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

Köszönetnyilvánítás.

Ö Fensége Salvator Lipót főherczeg udvari mesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szaloncipők. Zágráb, 1898 július hó 8-án. KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur! Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel. Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897 évi szeptember 17-én.
tisztelő híve WEKERLE SÁNDOR

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat az izzadáستól

Sem tyúkszem, sem izzados láb, sem bőrkeményedés, sem lábdagánat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbélés sel látja el.

Kettősvastagságn 1 fnt 20 kr. egyszerű 60 kr. homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Erdészeknek 10% árengedmény!

Kapható kizárólag az Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest, VI., Sziv-utca 18.

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú czégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

czégünk ujlag megbízott

a nagytekintetű erdőtiszték és az erdészeti altiszték egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készíttetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly czégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni.

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.

Sütő utca 2, Szervitater sarkán.

BLUM és TÁRSA

elsőrangu egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József főherczeg udvari szállító. Szerb kir. udvari szállítók. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.